

+++++

Radio 4, MdR, NOS Jazzgeschiedenis 410. Van tenorsaxofonist.. Coleman Hawkins, St.Joseph, Missouri, 21 november 1901-NYC 19 mei 1969, is in de periode 1948-53 niet veel echt belangrijks op de plaat terecht gekomen. Maar in 1948, mogen we aannemen omdat Norman Granz toen zijn project 'The Jazz Scene' deed, daar hoorde de nu komende plaat bij waarvan sommige bronnen 1945 als datum opgeven, in waarschijnlijk '48 speelde Hawkins als eerste solo - echt solo, zonder enige begeleiding. Ik vermoed dat kunstverzamelaar Granz de titel voor die Hawkins creatie bedacht heeft: "Picasso".

plaat 1 Coleman Hawkins: Picasso (Coleman Hawkins)
2/1 - 3:10 - Verve 2304 537

"Picasso", tenorsaxofonist Coleman Hawkins in NYC voor Clef, solo, waarschijnlijk 1948. Een jaar later, voor Mercury waar Norman Granz toen zijn producties bij onderbracht, werd het volgende stuk opgenomen. In de ritmesectie pianist Al Haig, 22 juli 1924-16 november 1982, en net als George Wallington, ~~en~~ beide na Bud Powell, een van de eerste geacheveerde Boppianisten. John Collins-gitaar, Nelson Boyd-bas, Shadow Wilson-drums. Trombonist Benny Green en baritonsaxofonist Cecil Payne doen heel even iets vrijwel onhoorbaars op de achtergrond bij "There's a small hotel".

zelfde Coleman Hawkins: There's a small hotel (Richard Rodgers)
1/1 - 2:55 - idem

"There's a small hotel" van Richard Rodgers, tenorsaxofonist Coleman Hawkins in NYC voor Mercury, 29 augustus 1949. Pianist Al Haig speelde geregeld in de formaties van tenorsaxofonist Stan Getz, zoals in deze live-opname gemaakt in de New Yorkse Carnegie Hall bij een concert op 24 december 1949. Kai Winding is de trombonist, Tommy Potter de bassist, Roy Haynes op drums. Van een anonieme componist "Sweet Miss", daarvoor Irving Berlin's "Allways".

plaat 2 Stan Getz Quintet: Allways (Irving Berlin)
1/3 - 3:49 - Spotlite SPJ 143
Stan Getz Quintet: Sweet Miss (?)
1/4 - 4:14 - idem

"Allways" en "Sweet Miss", het kwintet van tenorsaxofonist Stan Getz in Carnegie Hall, 24 december 1949 met Kai Winding-trombone, Al Haig-piano, Tommy Potter-bas, Roy Haynes-drums.

Al Haig nu met een door Kai Winding geleid Sextet in Birdland, NYC, radio-uitzending van om en nabij 3 september 1951, dit is het Miles Davis-thema "Donna Lee".

zelfde

Kai Winding Sextet: Donna Lee (Miles Davis)
1/1 - 3:58 - idem

"Donna Lee", gespeeld in Birdland aan Broadway, NYC, waarschijnlijk 3 september 1951. Red Rodney-trompet, Kai Winding, de leider, -trombone, Zoot Sims-tenorsaxofoon, Al Haig-piano, Clyde Lombardi-bas, Tiny Kahn-drums. Wat tenorsaxofonisten betreft, aan het begin hoorden we Coleman Hawkins, Lester Young kwam uitgebreid aan bod in de NOS Jazzgeschiedenissen 396 t/m 98, Don Byas zat in Europa en zijn hoofdstuk is lang geleden door mij afgesloten, wat de klassieke tenoren aangaat is er dan nog Ben Webster. Hij was ~~in~~ van november '48 tot juli '49 terug bij Duke Ellington, vooral als solist. De nu volgende opname werd 10 december 1948 gemaakt bij een concert in de Cornell University, Ithaka, New York, en Billy Strayhorn zou wel eens de arrangeur kunnen zijn van de Morgan Lewis-song "How high the moon".

plaat 3

Duke Ellington a/h Orchestra: How high the moon (Morgan Lewis)
1/1 - 5:00 - World Record Club T 160

"How high the moon", tenorsaxofonist Ben Webster met Duke Ellington and his Orchestra, concert op 10 december 1948 in de Cornell University. Trompetten: Al Kilian, Shorty Baker, Francis Williams, Shelton Hemphil en Ray Nance. Trombones: Lawrence Brown, Tyree Glenn en Quentin Jackson. Saxofoons: Johnny Hodges en Russell Procope-alten, Al Sears en Jimmy Hamilton-tenoren, Harry Carney-bariton. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Wendell Marshall-bas, Sonny Greer-drums. Volgende keer ga ik door met Ellington, dit was NDS Jazzgeschiedenis 410, MdR.

0 0 0 0 0

opr 29.09.88
27:58
NA 54892